

AI Možno niektorí z vás poznajú poetickú parafrázu na stvorenie muža a ženy. Pripomením ju. *Keď Pán Boh stvoril Adama, opýtal sa ho zarána: "Či spokojný si, Adame?" "Samému smutno - zle, Pane!" Adama tíško uspal Pán a z pravého boku mu vybral rebro sám, z ktorého spravil Evu a tíško ju položil k nemu. Keď prešiel mesiac, dva, opýtal sa Pán Boh Adama: "Či spokojný si, Adame?" "Radosťou a šťastím oplývam, Pane. Len o jedno ťa ešte prosím: Uspi ma ako predtým, vyber mi všetky rebrá, kostičky a urob mi samé Evy, Evičky." Adama Pán Boh nevyslyšal, o rok, o dva sa ho spýtal: "Či chceš Adam ešte Evy?" Adam si zúfalo kľakol k zemi a prosil Pána v úprimnosti: "Neber mi viac rebrá, kostí, ale ak ma chceš obdarit' štedro, vezmi Evu preč a vráť mi moje rebro."*

KE Syn Boží nám dnes pripomína pôvodný zámer Stvoriteľa pri stvorení človeka: „Boh ich stvoril od počiatku stvorenia ako muža a ženu. Preto muž opustí svojho otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele. A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje!“

DI V dnešnom úryvku evanjelia počujeme ako sa farizeji snažia dostať Ježiša do konfliktu s väčšinou mienkou v spoločnosti a vyvolať konflikt s Herodesom Antipom, ktorý kvôli vlastným manželským problémom dal Jána Krstiteľa najprv uväzniť a nakoniec popraviť. Ježiš na otázku farizejov najprv vysvetľuje, čo hovorí Mojžiš. Potom oznamuje to, čo je pravdou od stvorenia sveta jeho Stvoriteľom. Ježiš tu vysvetľuje, aké je rozhodnutie a vôľa Boha Stvoriteľa, pokiaľ ide o vzťah medzi manželmi, pričom sa odvoláva na text Písma o stvorení. Je to dielo Stvoriteľa, že ľudské bytosti sú mužského a ženského pohlavia a že sa navzájom odlišujú. Boh od počiatku určil, že muž a žena sú stvorení tak, aby sa navzájom dopĺňali. Takto je to predurčené Bohom: muž a žena sa spoja a vytvoria jednotu. Človek nesmie túto jednotu zničiť. Preto sa muž nesmie zbaviť svojej manželky v manželstve.

PAR Súčasný svet manželstvo ako také priamo nepopiera, ale ho ničí nastolovaním iných alternatív. Boh si praje manželstvo ako jednotu jedného muža a jednej ženy. Tým automaticky vylučuje iné tzv. manželské či partnerské alternatívy. Vylučuje vzťah muža a muža, vzťah ženy a ženy, vzťah jedného muža a mnoho žien a vzťah jednej ženy a mnoho mužov. Boh si tiež praje, aby medzi manželmi neboli trenice, ale rozdielnosť pohlaví je pre dobro vzájomného dopĺňovania sa. Často sa v tejto súvislosti stretávame s realitou manželských hádok. Tie často vychádzajú z nepochopenia rozdielností a sú tiež dôsledkom prvotného hriechu. Ktosi mi poslal zaujímavú modlitbu

ženy: *Bože, daj mi múdrosť, aby som pochopila muža. Daj mi lásku, aby som mu odpustila. Daj mi trpezlivosť pre jeho nálady. Len mi nedávaj silu, lebo ho zabijem.* Hádkam sa dá predchádzať. V hádkach chce často jeden partner zvíťaziť nad druhým. Obyčajne to končí tým, že ten porazený sa cíti byť dotknutý, ba často aj hlboko zranený. Vhodná výmena názorov chce cvik. Ak v manželstve riešite nejaký problém, je dobré, aby obaja mali priestor vysloviť svoj názor. Riešenie však nech nehľadajú v tom, koho názor je lepší, ale nech sa nakoniec opýtajú: „Čo by v tejto situácii robil Ježiš a Mária?“ Obyčajne sa riešenie nájde. Obom partnerom však zostane ich dôstojnosť. Ten ustúpi toľko a tamten zase toľko vzhľadom na Kristovo riešenie. Ak sa jeden z partnerov rozhodne, že zmení toho druhého, tak je to cesta do pekiel. Zmeniť človeka dokáže jedine Božia milosť. Preto má každý partner pracovať na tom, aby bol čo najviac obrazom podľa plánu Stvoriteľa a začal meniť najprv seba. Vtedy môže nastať zmena u oboch, u každého iným spôsobom.

MY Jo Croissant v knihe *Kňazstvo ženy* opisuje príklad zmeny jednej ženy takto: „Hneď od začiatku nášho manželstva som si uvedomila, že hlboká jednota, po ktorej som túžila, nie je vôbec ľahká vec. Hoci som svojho muža milovala, naše spolužitie bolo veľmi krehké - dostávali sme sa do sporu kvôli hlúpym, detinským maličkostiam. Boli to bezvýznamné veci, no zakaždým som cítila, že sa vo mne čosi ochladzuje, a vždy, keď som podľahla svojmu duševnému rozpoloženiu, oslabovalo ma to a čoraz ťažšie mi padlo vzchopiť sa; videla som, že muž sa mi čoraz väčšmi vzdáva. Dostali sme sa do slepej uličky. Mala som nádherné predstavy o láske, ale čoskoro som zakúsila vlastné i mužove hranice, a nevedela som sa s tým zmieriť. Postupne rástlo vo mne presvedčenie, že ak chcem, aby sa môj muž zmenil, mala by som sa najprv zmeniť ja. Vedela som, že tak je to správne, nevedela som však prečo. Modlila som sa: »Pane, viem, že nemôžem zmeniť druhých a jedinú, čo môžem urobiť, je dovoliť ti, aby si ma zmenil, a odovzdať sa ti, aby si ma pretvoril, aby si žil vo mne, a tak cezo mňa konal svoju vôľu.« Dnes môžem povedať, že som si v živote mohla mnohokrát overiť, že tento postoj zaručene prináša ovocie; pomáhal mi premáhať sa a získať primeraný odstup od vecí, ktoré nestáli za to, aby sme kvôli nim strácali pokoj, a zároveň umožňoval, aby rástla vo mne láska.“

ADE Boh stvoril manželstvo, aby ľudia nachádzali lásku a zmysel života. Ani po páde nezavrhol človeka, ale dáva mu všetky prostriedky, aby manželstvo mohlo vydržať. Hľadajme ich znova a znova. Boh nám určite bude nápomocný, aby sme mohli zažívať to, ako to bolo v pôvodnom Božom pláne. Amen.